

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/78/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116221294
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1116221294.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: ICSP s. r. o., Drieňová 1/ F, 821 01 Bratislava, IČO: 44 669 666, zastúpený: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpený: JUDr. Baltazár Mucska, advokát, Vajnorská 55, 831 03 Bratislava, IČO: 42174856 v konaní o zaplatenie 12.880,69 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 32Cb/146/2016 - 359 zo dňa 28.1.2022 a o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 32Cb/146/2016 - 391 zo dňa 17.2.2023 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 32Cb/146/2016 - 359 zo dňa 28.1.2022 o d m i e t a .

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 32Cb/146/2016 - 391 zo dňa 17.2.2023 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava I rozsudkom pre zmeškanie č. k. 32Cb/146/2016 - 359 zo dňa 28.1.2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uložil vo výroku I. žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 12.880,69 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 12.720,69 Eur od 14.7.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 160,- Eur od 22.9.2016 do zaplatenia a vo výroku II. uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nariadil pojednávanie vo veci na termín 28.1.2022 o 10:30 hod., na ktoré predvolal strany sporu. Žalovaný sa na pojednávaní nezúčastnil a svoju neprítomnosť neospravedlnil. Žalobca na pojednávaní navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. V spore ide o žalobu na plnenie podľa § 137 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), žalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, predvolanie mu bolo doručené 12.11.2021, o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, bol poučený a toto poučenie mu bolo doručené spolu s predvolaním na pojednávanie. Súd preto o žalobe rozhodol podľa § 274 CSP rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal dňa 28.02.2022 odvolanie žalovaný, navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Podané odvolanie odôvodnil tým, že sa konajúci súd napriek formálne splneným podmienkam pre kontumáciu opomenul vysporiadať s okolnosťami prejednávanej veci. Vzhľadom na charakter veci, predmet sporu a výšku

nároku podľa žalovaného nemožno dospieť k záveru, že subjektívne nemal záujem o konanie na súde, bol vedome nečinný. Jedným z predpokladov na vydanie rozsudku pre zmeškanie je aj posúdenie opodstatnenosti nároku žalobcu z hľadiska hmotného práva, pričom je potrebné vychádzať z dôkazov obsiahnutých v spise. V čase rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie bol uplatnený nárok žalobcu sporný. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na Uznesenie Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 4.6.2019. Žalovaný namieta, že aj keď podľa súdu prvej inštancie boli kumulatívne splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie na pojednávaní podľa § 274 CSP, súd prvej inštancie vychádzal len z gramatického výkladu zákona, čo nie je podľa žalovaného spravodlivé. Konajúci súd musí pri rozhodovaní vziať do úvahy predchádzajúcu procesnú aktivitu žalovaného, posúdiť ako sa v priebehu konania choval (podanie vyjadrení vo veci, navrhnutie dôkazných prostriedkov na svoju obranu) a k vydaniu rozsudku pre zmeškanie by mal pristupovať zdržanlivo a voliť tento inštitút len v prípade, ak je nezáujem na strane žalovaného zrejmy.

3. Žalovaný súdu prvej inštancie doručil tiež dňa 28.2.2022 návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Žalovaný podaný návrh odôvodnil tým, že súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 274 CSP z dôvodu neúčasti žalovaného a jeho právneho zástupcu na pojednávaní. Právny zástupca žalovaného dňa 19.1.2022 poveril na zastupovanie na nariadenom pojednávaní svojho advokátskeho koncipienta, ktorý sa nedostavil na pojednávanie na adresu súdu Medená 22, Bratislava, ale na adresu Záhradnícka 10, Bratislava, kde čakal na pojednávanie. Vzhľadom na to, že nikto neprichádzal, začal zisťovať dôvody a následne získal informáciu, že je na nesprávnom súde. Bezodkladne sa snažil presunúť na správny súd, avšak vzhľadom na neznalosť mesta Bratislava a dopravnú situáciu prišiel na Okresný súd Bratislava I, Medená 22 až po vyhlásení rozsudku pre zmeškanie, o čom bol asistentkou spísaný úradný záznam. Žalovaný uviedol, že advokátsky koncipient nepochádza z Bratislavy, ktorú teda nepozná a zároveň poukázal na zlú dopravnú situáciu. Žalovaný má za to, že na strane právneho zástupcu došlo k neočakávanej udalosti objektívneho charakteru, v dôsledku ktorej zmeškal nariadené pojednávanie. V omeškaní príchodu na pojednávanie absentujú také okolnosti, ktoré možno charakterizovať ako subjektívnu nečinnosť žalovaného, ktorú je potrebné sankcionovať. Žalovaný zastáva názor, že neboli dané podmienky pre aplikáciu tohto sankčného inštitútu, pretože bol v priebehu celého konania aktívny a riadne uplatňoval svoje práva. I keď podľa § 278 CSP môže súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného na ktoromkoľvek pojednávaní, nielen na prvom pojednávaní, musí nad textom zákona prevládať vyšší princíp spravodlivej ochrany práv strany sporu a sudca dodržiavajúci tento princíp nemusí návrhu na vydanie rozsudku pre zmeškanie vyhovieť. Na základe uvedeného preto žalovaný žiadal, aby súd napadnutý rozsudok pre zmeškanie zrušil.

4. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 32Cb/146/2016 - 391 zo dňa 17.2.2023 návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol. Rozhodnutie odôvodnil tým, že návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nebol súdu doručený včas do 15 dní, odkedy sa žalovaný o rozsudku pre zmeškanie dozvedel. Lehota na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie sa počíta od okamihu vedomosti o vydaní rozsudku, nie odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku. Právny zástupca žalovaného bol o zmeškaní pojednávania a vydaní rozsudku pre zmeškanie upovedomený už v deň pojednávania, čo vyplýva z úradného záznamu spísaného na základe telefonického hovoru dňa 28.1.2022 o 11:54 hod. Písomné vyhotovenie rozsudku pre zmeškanie bolo žalovanému doručené dňa 14.2.2022. Napriek subjektívnej vedomosti právneho zástupcu žalovaného o vydaní kontumačného rozhodnutia, tento súd doručil návrh na jeho zrušenie obsahujúci dôvody zmeškania pojednávania až dňa 28.2.2022. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení ďalej poukázal na žalovaným uvedený dôvod zmeškania pojednávania, ktorý považuje za účelový. Poukázal na to, že právny zástupca žalovaného a aj samotný žalovaný porušil svoje povinnosti, keď im nič nebránilo doručiť súdu neskôr v deň pojednávania alebo v nasledujúcich dňoch po ňom ospravedlnenie, keďže advokátsky koncipient o zmeškaní pojednávania mal vedomosť priamo v deň jeho konania. Právny zástupca žalovaného tak urobil až po doručení rozsudku pre zmeškanie (mesiac po pojednávaní). Predvolanie na pojednávanie s miestom a časom jeho konania bolo žalovanému s poučením doručené už dňa 12.11.2021, obchodný úsek Okresného súdu Bratislava I sídli na adrese Medená 22 už po dobu niekoľkých rokov, o čom má právny zástupca žalovaného, ktorý má zodpovednosť za advokátskeho koncipienta, vedomosť, nakoľko sa pri výkone advokácie zúčastňuje (príp. ním poverené osoby) pojednávaní v iných veciach. Advokát má sídlo v Bratislave, Vajnorská 55, jeho advokátsky koncipient taktiež vykonáva pracovnú činnosť v Bratislave a teda skutočnosť, že nepochádza z Bratislavy, neobstojí. Pre zdôvodnenie meškania advokátskeho koncipienta na pojednávanie v trvaní až cca 1 hod. a 24 min. po začatí pojednávania

neobstojí ani tvrdenie o nepriaznivej dopravnej situácii, nakoľko adresy Záhradnícka 10 a Medená 22 v Bratislave sú podľa mapy zverejnenej na <https://maps.google.com> vzdialené cca. 2 km, v trvaní cesty v pracovných dňoch po 10:30 hod. do 10 minút motorovým vozidlom, resp. približne 25 minút pešo (k dopravnej zápche ako okolnosti neospravedľujúcej zmeškanie súdneho pojednávania zaujal stanovisko aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 2Obdo/104/2020 z 27.05.2021). Súd prvej inštancie tvrdenie žalovaného, že "koncipient čakal na pojednávanie a keď nikto neprichádzal začal zisťovať situáciu", vyhodnotil ako nedôveryhodné. V predvolaní na pojednávaní je hrubým písmom uvedené Okresný súd Bratislava I, Medená 22, 811 02 Bratislava, č. dverí 106, 1. poschodie, je otázne, kde vlastne advokátsky koncipient čakal na pojednávanie, pred akou miestnosťou na Záhradníckej 10 a pri akej výveske so zoznamom pojednávanií v ten deň. Podľa súdu prvej inštancie je prinajmenšom zvláštne, že koncipient strávil značný čas čakaním pred miestnosťou, ktorá na Záhradníckej 10 ako pojednávacia miestnosť ani neexistuje a pri výveske, na ktorej sa zoznam pojednávanií so sp. zn. 32Cb/146/2016 nenachádzal. Tvrdený dôvod zmeškania pojednávania vyhodnotil ako nedôveryhodný a nejde dôvod ospravedliteľný.

5. Proti uzneseniu č. k. 32Cb/146/2016 - 391 zo dňa 17.2.2023, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalovaného návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, podal dňa 10.3.2023 žalovaný odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d) a písm. h) CSP. Podané odvolanie odôvodnil tým, že sa nestotožňuje s výkladom § 277 CSP súdom prvej inštancie. Zákon vyžaduje pre začiatok plynutia prekluzívnej lehoty vedomosť o kontumačnom rozsudku, kedy teória dopĺňa, že okamih začiatku plynutia prekluzívnej lehoty je subjektívne dozvedenie sa o kontumačnom rozsudku. Nejde teda o objektívnu možnosť oboznámenia sa, ale o subjektívne dozvedenie sa o obsahu rozsudku. Podľa názoru žalovaného je rozhodujúce riadne doručenie rozsudku obsahujúce príslušné zákonné poučenie o možnosti podania opravného prostriedku. Ustanovenie § 277 CSP neupravuje lehotu, v akej má žalovaný doručiť súdu ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, nemôže byť teda na ťarchu, že tak urobil až pri podaní návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku, pričom advokátsky koncipient pri telefonickom rozhovore s prideleným sudcom neúčast' na pojednávaní ospravedlnil. Dôvodom zmeškania nebola iba zlá dopravná situácia na úseku medzi ulicami Záhradnícka a Medená. Poverený koncipient nečakal pred konkrétnou pojednávacou miestnosťou v budove Justičného paláca, ale snažil sa nájsť pojednávaciu miestnosť so správnou výveskou so zoznamom pojednávanií a po tom, ako zistil, že sa nachádza v nesprávnej budove, vydal sa na súd na Medenej. Súdna budova na Medenej ulici nemá osobitné parkovisko v dostatočnej kapacite, v rozhodnom čase bol v tejto lokalite problém so zaparkovaním vozidla. Koncipient musel odstaviť vozidlo na parkovisku nákupného centra EUROVEA a zvyšok cesty prejsť pešo. Žalovaný má za to, že podal návrh na zrušenie kontumačného rozsudku včas a dôvody neúčasti na pojednávaní považuje za objektívne a dostatočne špecifikované.

6. K odvolaniu žalovaného doručil žalobca vyjadrenie, navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Vo vyjadrení poukázal na základné princípy CSP, najmä princíp arbitrárneho poriadku civilného sporového konania zakotvený v čl. 10 Základných princípov CSP, princíp hospodárnosti konania zakotvený v čl. 17 Základných princípov CSP a zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“, ktorá ako konštatuje Ústavný súd SR v Uznesení I. ÚS 233/219-20: „...vo svojej podstate znamená, že práva patria len bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým) a teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou.“ Žalobca má za to, že rozhodnutie napadnutým rozsudkom pre zmeškanie žalovaného bolo v súlade nielen s gramatickým výkladom § 274 CSP, ale aj s princípom právnej istoty v čl. 2 Základných princípov CSP. Žalobca poukazuje na priebeh konania, keď si žalovaný v jeho počiatkovej fáze uplatňoval procesné práva, na pojednávaní dňa 15. 10. 2018 došlo k výsluchu a konfrontácii znalcov oboch strán, v rámci konfrontácie sa znalcovi žalobcu podarilo presvedčivo obhájiť všetky svoje závery, avšak žalovaný trval na vykonaní ďalšieho dôkazu, a to vypracovaní kontrolného znaleckého posudku znaleckým ústavom. Súd návrhu žalovaného na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku vyhovel a uznesením zo dňa 6. 11. 2019 vyzval žalobcu a žalovaného na predloženie otázok na znalecký ústav v odbore cestná doprava. Žalobca poukazuje na ďalšiu nečinnosť žalovaného, keď žalovaný nedoručil otázky, hoci vykonanie kontrolného znaleckého posudku sám navrhol. Kontrolný znalecký posudok vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline dňa 3. 11. 2021 ako znalecký úkon č. 127/2021 pripustil v plnom rozsahu priebeh nehodového deja ako ho popisoval žalobca. Žalovaný sa ku kontrolnému znaleckému posudku v súdom stanovenej tridsaťdňovej lehote nevyjadril, na pojednávanie dňa 28.1.2022 sa nedostavil a ani svoju neprítomnosť neospravedlnil ani včas a ani vážnymi okolnosťami. Existenciu ospravedliteľného

dôvodu zmeškania pojednávania sa žalovanému nepodarilo preukázať ani v návrhu na zrušenie napadnutého rozsudku, ktorý navyše podal po uplynutí lehoty stanovenej § 277 ods. 3 CSP. Po vyčerpaní dostupných dôkazných prostriedkov zo strany žalovaného a vykonania navrhovaných dôkazov zo strany súdu vystriedala aktivitu žalovaného pasivita a neospravedlnenú neúčast' na pojednávaní je možné vo vyššie uvedenom kontexte vnímať ako vyústenie straty záujmu o konanie s relatívne nízkou pravdepodobnosťou jeho úspechu.

7. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

8. Krajský súd v Bratislave, ako odvolací súd v zmysle § 34 CSP, po oboznámení sa s obsahom spisu súdu, po preskúmaní napadnutých rozhodnutí súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolaní a odvolacími dôvodmi a vyjadrením žalobcu, v zmysle § 379 a § 380 CSP dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti napadnutému rozsudku je potrebné odmietnuť a odvolanie proti napadnutému uneseniu nie je dôvodné a napadnuté uznesenie je vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 137 písm. a) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.

11. Podľa § 274 CSP na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20210801>> rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

12. Podľa § 355 ods. 1 CSP proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

13. Podľa § 356 písm. b) CSP odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

14. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

15. V prípade odvolania žalovaného voči rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 32Cb/146/2016 - 359 zo dňa 28.1.2022 odvolací súd uvádza, že prípustnosť odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie je založená na princípe generálnej klauzuly, t. j. odvolanie je prípustné proti každému rozsudku súdu prvej inštancie bez ohľadu na to, čo je predmetom konania a akým spôsobom súd prvej inštancie meritorne rozhodol, či žalobe vyhovel celkom/sčasti, alebo ju zamietol. Z nej zákon pripúšťa výnimky, výpočet ktorých je taxatívny a nie je možné ho rozširovať. Jednou z uvedených výnimiek je aj rozsudok pre zmeškanie (kontumačný rozsudok). Napriek tomu, že voči tomuto rozsudku odvolanie nie je v zásade možné, zákon výnimočne odvolanie pripúšťa, avšak prípustnosť viaže v ustanovení § 356 písm. b) CSP len na jediný dôvod, ktorým je, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia. Ak odvolací súd dospeje k záveru, že zákonný dôvod nie je daný, musí v súlade s § 386 písm. c) CSP odvolanie odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. V prípade, ak sa odvolací dôvod preukáže, stáva sa súčasne aj dôvodom úspešnosti odvolania.

16. Pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie v neprospech žalovaného na pojednávaní musia byť kumulatívne splnené procesné podmienky podľa § 274 CSP, a to: druh nároku podľa § 137 písm. a) CSP, nedostavenie sa žalovaného na nariadené pojednávanie v sporovej veci, hoci naň bol riadne a včas predvolaný a v predvolaní poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania kontumačného rozsudku, neospravedlnenie neprítomnosti včas a vážnymi okolnosťami a napokon návrh žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Odvolací súd z obsahu spisu súdu prvej inštancie dospel k záveru, že procesné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného na pojednávaní podľa § 274 CSP kumulatívne naplnené boli, čo však nenamieta ani

sám žalovaný, keď v odvolaní výslovne uvádza, že formálne splnené podmienky pre kontumáciu boli. Odvolací súd preto nezistil ani v odvolacom konaní také okolnosti, ktoré by boli spôsobilé kvalifikovať podanie žalovaného ako odvolanie v zmysle § 356 písm. b) CSP.

17. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namieta, že napriek formálne naplneným podmienkam pre kontumáciu súd prvej inštancie gramatickým výkladom § 274 CSP postupoval voči žalovanému nespravodlivo, nezaoberal sa materiálnymi nedostatkami napadnutého rozsudku, posúdenie materiálnej stránky žaloby je podľa názoru odvolacieho súdu obmedzené len na posúdenie, či by rozsudkom pre zmeškanie bolo uložené splnenie povinnosti zjavne nemožnej, abstraktnej, v rozpore s dobrými mravmi alebo morálnymi hodnotami, alebo povinnosť nevyhľaditeľná, v posudzovanej veci sa o takto vymedzené plnenie nejedná.

18. Odvolací súd sa zaoberal tiež odvolacou argumentáciou žalovaného, že súd prvej inštancie mal postupovať zdržanlivo a vydať kontumačný rozsudok v prípade, ak je nezáujem na strane žalovaného zrejмый, pričom poukazuje na ním skôr učené procesné úkony v konaní, a to s ohľadom na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 233/219-22, podľa ktorého formalistický výklad ustanovenia § 274 CSP, a to, že súd vždy za kumulatívneho splnenia v tomto ustanovení zakotvených zákonných podmienok rozsudkom pre zmeškanie „žalobe vyhovie“, skutočne nie je žiadúci, najmä, ak súdne konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávaní, na ktoré sa žalovaný riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal rozsiahle dokazovanie. Podľa názoru ústavného súdu treba návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie a splnenie ďalších zákonných podmienok podľa § 274 CSP posudzovať vždy aj podľa okolností prejednávanej veci. Napriek kogentnosti ustanovenia § 274 CSP by pri čisto gramatickom výklade a lipnutí na formálnych znakoch vydanie rozsudku pre zmeškanie mohlo znamenať porušenie práva na spravodlivý proces, v neposlednom rade. Ani túto odvolaciu námietku napokon nevyhodnotil ako dôvodnú.

19. Rozsudok pre zmeškanie predstavuje procesnú sankciu za pasivitu v spore. Čo sa týka procesnej pasivity, túto treba posudzovať tak, že strana subjektívne, aj napriek tomu, že mohla, vo veci nekonala, nemala o pojednávanie záujem, a preto je na mieste „sankcionovať“ ju rozsudkom pre zmeškanie. Nemožno ale podľa názoru odvolacieho súdu vylúčiť, a v tom sa odvolací súd stotožnil s vyjadrením žalobcu, že postoj strany k vedeniu a aktivite v spore sa v priebehu konania zmení, preto aj pri aplikácii čl. 2 základných princípov CSP, a to princípu spravodlivosti, je potrebné posúdiť komplexný postoj strany k vedeniu sporu. V prejednávanej veci má odvolací súd za to, že napriek tvrdeniu žalovaného o záujme o spor z obsahu spisu vyplýva, že sa bez ospravedlnenia nezúčastnil už prvého pojednávania vo veci nariadeného na termín 22.03.2018 a následne zo spisu vyplýva nečinnosť žalovaného od jeho posledného úkonu, ktorým bola jeho účasť na pojednávaní 15.10.2018, kde po výsluchu znalcov oboch strán navrhol vykonať kontrolné znalecké dokazovanie. Napriek tomu, že súd prvej inštancie jeho návrhu vyhovel, žalovaný v ďalšom priebehu konania nereagoval na výzvu súdu na predloženie otázok pre znalca a následne sa nevyjadril k záveru kontrolného znaleckého posudku vyhotoveného práve na základe jeho návrhu na dokazovanie a napokon sa bez ospravedlnenia nezúčastnil na pojednávaní vo veci. Odvolací súd sa preto nestotožnil s odvolacou námietkou žalovaného, podľa ktorej súd prvej inštancie nevzal do úvahy jeho predchádzajúcu procesnú aktivitu, keďže z obsahu spisu naopak vyplýva dlhodobo pasívny postoj k sporu.

20. Vzhľadom na to, že odvolanie žalovaného smeruje proti rozsudku pre zmeškanie, proti ktorému je prípustné odvolanie len za splnenia zákonných podmienok, ktoré naplnené neboli, preto odvolací súd podľa § 386 písm. c) CSP odvolanie žalovaného proti napadnutému rozsudku ako neprípustné odmietol.

21. V prípade odvolania žalovaného, ktoré smerovalo proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 32Cb/146/2016 - 391 zo dňa 17.2.2023 o zamietnutí návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, odvolací súd primárne posúdil odvolaciu námietku žalovaného týkajúcu sa nesprávneho posúdenia plynutia lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Odvolací súd sa nestotožňuje so súdom prvej inštancie o tom, že lehota na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie začala žalovanému plynúť okamihom, keď sa neformálne telefonicky dozvedel, že súd rozhodol na pojednávaní rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

22. Civilný sporový poriadok viaže začiatok plynutia 15-dňovej lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie na okamih subjektívnej vedomosti žalovaného o rozsudku pre zmeškanie, žalovaný musí byť o tom v rozsudku pre zmeškanie súdom poučený (na rozdiel od právnej úpravy

zák. č. 99/1963 Zb., ktorá umožňovala žalovanému podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie len do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a iba v prípade, ak sa nedostavil na pojednávanie). Ak teda zákonodarca upravil povinnosť súdu poučiť žalovaného priamo v rozsudku pre zmeškanie o možnosti podať návrh na jeho zrušenie, subjektívna vedomosť o rozsudku pre zmeškanie je daná najskôr jeho doručením dotknutej strane, resp. v súdnej veci zvolenému právnomu zástupcovi. Podľa názoru odvolacieho súdu úmyslom zákonodarcu pri úprave lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie bolo napr. riešenie situácie, keď napr. strane sporu bol rozsudok pre zmeškanie doručený fikciou a vedomosť o ňom nadobudne neskôr, v takom prípade ju zaťažuje dôkazné bremeno preukázania okamihu vedomosti o rozsudku pre zmeškanie a dodržania lehoty na podanie návrhu na jeho zrušenie. Ak zákonodarca pre riadne uplatnenie procesných práv strany sporu vyžaduje ako náležitosť odôvodnenia rozhodnutia okrem stručnej identifikácie procesného nároku, právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie a tiež poučenie o možnosti podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ako aj lehoty na jeho podanie, nie je možné sa stotožniť s výkladom súdu prvej inštancie, že lehota na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie plynie od neformálneho oznámenia vydania resp. existencie vyhláseného rozhodnutia zamestnancom súdu, pred možnosťou oboznámiť sa s obsahom a dôvodmi rozhodnutia a pred splnením zákonnej poučovanej povinnosti súdu v zmysle § 277 ods. 3 CSP priamo v rozsudku, nie akýmkoľvek iným úkonom súdu, ktorý v tomto ustanovení nie je. Teda nepostačuje napr. poučenie ústne na pojednávaní po vyhlásení takéhoto rozhodnutia ani v neformálnom telefonickom styku so súdom. Pod pojem subjektívna vedomosť o rozsudku pre zmeškanie je podľa názoru odvolacieho súdu nevyhnuté subsumovať aj vedomosť o dôvodoch rozhodnutia a vedomosť o prostriedkoch nápravy, ktoré sú v zmysle kogentnej procesnej normy náležitosťou takéhoto rozhodnutia. Odvolací súd dospel s ohľadom na uvedené k záveru, že pokiaľ bol žalovanému doručený rozsudok pre zmeškanie 14.02.2022 a podal návrh na jeho zrušenie dňa 28.02.2022, návrh bol podaný včas.

23. Napriek uvedenému sa odvolací súd stotožňuje so súdom prvej inštancie, že žalovaný nepreukázal existenciu ospravedliteľného dôvodu neprítomnosti na pojednávaní podľa § 274 písm. a) CSP, a teda nepreukázal naplnenie dikcie ustanovenia § 281 ods. 1 CSP, pričom aj s prihliadnutím na práva a oprávnené záujmy druhej strany sporu musí byť existencia akéhokoľvek tvrdeného ospravedliteľného dôvodu vyhodnocovaná zo strany súdu za dodržania zásady objektívnosti posudzovania opodstatnenosti alebo neopodstatnenosti tvrdeného dôvodu zmeškania účasti na pojednávaní, t. j. nemôže ísť len o subjektívne alebo všeobecné tvrdenia bez existencie relevantných dôkazov nesporne preukazujúcich ich pravdivosť a opodstatnenosť. Žalovaným tvrdená procesná aktivita nie je pre vyhodnotenie existencie ospravedliteľného dôvodu zmeškania úkonu relevantná.

24. Súd prvej inštancie doručil obom sporovým stranám predvolanie na pojednávanie na termín 28.1.2022 o 10:30 hod. (predvolanie zo dňa 11.11.2021), doručenie predvolania na pojednávanie žalovanému cestou jeho právneho zástupcu nebolo sporné. Žalovaný ako ospravedliteľný dôvod neúčasti na pojednávaní uvádza omyl na strane koncipienta právneho zástupcu, ktorý nepochádza z Bratislavy a dostavil sa na nesprávne pracovisko súdu na adrese Záhradnícka 10, Bratislava, kde čakal na pojednávanie, keďže nikto neprichádzal, začal zisťovať dôvody a následne získal informáciu, že je na nesprávnom súde, bezodkladne sa snažil presunúť na správny súd, avšak vzhľadom na neznalosť mesta Bratislava a dopravnú situáciu prišiel na Okresný súd Bratislava I, Medená 22 až po vyhlásení rozsudku pre zmeškanie. Opísanú prekážku žalovaný kvalifikuje ako neočakávanú udalosť objektívneho charakteru na strane právneho zástupcu.

25. Odvolací súd konštatuje, že sa v celom rozsahu stotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie v napadnutom uznesení, ktorý vyčerpávajúco, presvedčivo a riadne odôvodnil svoje rozhodnutie a vysporiadal sa so všetkými podstatnými tvrdeniami žalovaného. Z obsahu spisu vyplýva riadne označenie miesta konania pojednávania vo veci na adrese pracoviska Okresného súdu Bratislava I, Medená 22, Bratislava. Na predvolaní na pojednávanie je miesto konania pojednávania zvýraznené podčiarknutím textu tučným typom písma (tzv. bold), umiestneným neprehľadnuteľne v strede listiny, vo väčšej veľkosti písma ako zvyšok textu (č. l. 239 spisu). Ako uviedol súd prvej inštancie, obchodný úsek Okresného súdu Bratislava I sídli na adrese Medená 22 už po dobu niekoľkých rokov, advokát má sídlo v Bratislave, Vajnorská 55, jeho advokátsky koncipient taktiež vykonáva činnosť v Bratislave, okolnosť, že koncipient nepochádza z Bratislavy aj odvolací súd v týchto súvislostiach vyhodnotil ako nerelevantnú.

26. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie považuje opis skutkových okolností a postupu advokátskeho koncipienta v deň pojednávania za ničím nepreukázaný a nedôveryhodný a v plnom

rozsahu poukazuje na bod 10. odôvodnenia napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, s ktorým sa plne stotožňuje. Odvolací súd v tejto súvislosti dodáva, že z úradného záznamu na č. I. 397 vôbec nevyplýva, že by advokátsky koncipient právneho zástupcu žalovaného v telefonickom styku so súdom uviedol, že sa riadne a včas dostavil na pojednávanie, avšak na nesprávne miesto, vyplýva z neho len to, že oznámil súdu, že na pojednávanie nestihol prísť. Ďalej z úradného záznamu vyplýva, že kontaktoval súd až o 11:54 hod., skoršie telefonické hovory ani na k odvolaniu priložených fotografiách mobilného telefónu nie sú zachytené. Pokiaľ žalovaný v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie tvrdil, že sa advokátsky koncipient neúspešne snažil kontaktovať advokáta a súd, tieto tvrdenia nie sú ničím preukázané. Pod slovné spojenie „ospravedlniteľný dôvod“ neúčasti na pojednávaní nie je možné podriaďovať aj zhovievavosť, resp. benevolenciu konajúcich súdov v prospech jednej zo sporových strán. Pre všeobecné súdy je rozhodujúci iba aspekt reálnych možností, ktoré má sporová strana k dispozícii v danej situácii zakladajúcej ospravedlniteľný dôvod, t. j. napr. či má možnosť telefonicky, prípadne elektronicky kontaktovať súd v deň zmeškaného pojednávania, resp. dostatočný časový priestor na realizáciu takéhoto kontaktu (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 504/2021 z 5. októbra 2021). Z uvedeného dôvodu neobstojí argument právneho zástupcu žalovaného, že zmeškanie pojednávania nastalo v dôsledku ospravedlniteľnej a objektívnej prekážky, ktorá by mu objektívne znemožnila účasť na pojednávaní.

27. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov, ktorý je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, pod ktorú je potrebné subsumovať aj povinnosť riadnej prípravy na pojednávanie, ku ktorej nepochybne patrí aj riadne oboznámenie sa s obsahom predvolania na pojednávanie, vrátane miesta jeho konania vo veciach, v ktorých je právnym zástupcom tak, aby na súdom nariadené pojednávanie stihol prísť (ak odvolací súd vychádza z dôvodu uvedeného koncipientom zachyteného v úradnom zázname). Odvolací súd poukazuje na článok 11 ods. 3 základných princípov CSP, podľa ktorého kto sa v styku so súdom alebo verejne prihlási k určitej profesijnej odbornosti, považuje sa za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou. Za ospravedlniteľný dôvod, ktorý vylúčil stranu sporu z úkonu vo veci (účasti na pojednávaní) preto nie je možné považovať nedbanlivosť právneho zástupcu žalovaného spočívajúcu v nesprávnom prečítaní si obsahu predvolania (kde bolo výslovne a neprehliadnuteľne označené miesto a čas pojednávania). Na základe uvedeného je preto možné dospieť k záveru, že právny zástupca žalovaného nepreukázal existenciu takého dôvodu, ktorý by ospravedlnil jeho neprítomnosť na uskutočnenom pojednávaní dňa 28.1.2022. Za ospravedlniteľný dôvod zmeškania súdneho pojednávania nie je možné považovať okolnosť, ktorú si spôsobila samotná strana súdneho konania prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

28. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a z toho dôvodu odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a ods. 2 CSP. Odvolací súd žalobcovi ako úspešnej strane priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom v súvislosti s odvolaním žalovaného proti rozsudku pre zmeškanie je odmietnutie odvolania po procesnej stránke považované za neúspech odvolateľa v odvolacom konaní, preto nárok na náhradu trov prináleží sporovej strane, ktorá odvolanie nepodala. V prípade odvolania žalovaného voči uzneseniu o zamietnutí návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, preto mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

30. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).